Arstil kõik, mis vaja, kaasas,
Trööstib nutvat abikaasat;
Ütleb: — Asi pole hull,
Imehead on rohud mul.

Hõõrub haigel pisut kõhtu,
Valab suhu kanget rohtu.
Mõni minut, ning siis on
Üles ärgand haige konn.

Valutab küll hirmsalt pea,
Siiski tuju on tal hea, —
Ta ju jälle terveks saab,
Aeg kõik haavad parandab.

Arst nüüd ütleb: — Teate, mis,
Teil on vaja abilist,
Kes teil abiks kõikjal on,
Armuline proua konn.

Ilma selleta ei saa
Teie üldse hakkama, —
Haige mees ju ravi vajab,
Lastest pole abi majas.

Konna Ã fÂ¤pardus, lk. 16